

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010002
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515010002.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, PhD., v trestnej veci obžalovaného E. P., nar. XX.XX.XXXX R. E., trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 13. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

O b ž a l o v a n ý : E. P., nar. XX.XX.XXXX R. E., Q. T. U. Č.. XXX, netrestaný, stíhaný na slobode,

trestne stíhaný pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.12.2013 v čase o 22.00 hod. v obci Rudník vo vchode bytového domu č. XXX bezdôvodne fyzicky napadol D. P. tak, že do neho strkal, udrel ho päšťou do hlavy, ťahal ho za kapucňu bundy, pričom tento, keď sa bránil, zacítil bolesť na malíčku ľavej ruky, čím v dôsledku konania obvineného utrpel zlomeninu stredného článku V. prsta ľavej ruky, trieštivú zlomeninu zasahujúcu do dolného kĺbu malíčka, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosti do 6 týždňov,

sa spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv384/14/3304 zo dňa 02.01.2015,

o s l o b o d z u j e,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

-2-

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodený D. P., F.. XX.XX.XXXX v Myjave, trvale bytom S. Č.. XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 02.01.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. Pv/384/14/3304 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom obžalobu na obvineného E. P. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom rozhodol o vine a treste obvineného trestným rozkazom, č.k. 2T/1/2015-204 zo dňa 05.01.2015.

Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor prostredníctvom svojho obhajcu.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2015 a dňa 08.10.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného E. P., výsluchom poškodeného D. P., výsluchom svedkov J. W., I. P., E. P., výsluchom znalca E. E. H., ďalšími dôkazmi a zistil nasledovné:

Z výpovede obžalovaného E. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa cíti nevinný. D. P. si zranenie prsta spôsobil sám pri útoku na neho. V deň incidentu prišiel D. P. do bytu P., v ktorom okrem priateľky obžalovaného J. W. bola aj matka obžalovaného a jeho brat. V izbe obžalovaného popíjali alkohol obžalovaný, J. W. I. D. P.. Keď sa alkohol minul, obžalovaný aj so J. W. išli po ďalší do miestneho pohostinstva. Cestou sa obžalovaný s priateľkou pohádali, padli medzi nimi aj vzájomné facky. Hádka pokračovala až k bytovke, vyvrcholiac tým, že J. W. skončila v byte D. P., ktorý sa tam s ňou zavrel. Dvere bytu, v ktorom býval obžalovaný, boli od dverí bytu D. P. vzdialené asi 2 až 3 metre. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal, že bol pod vplyvom alkoholu, keďže si je vedomý toho, že nafúkal asi 2 promile. Možno pil aj niečo v krčme, kde boli po ďalší alkohol. Situácia, kedy bola jeho priateľka zavretá v byte D. P., sa mu nepáčila, keďže mal pocit, že D. P. po nej ide. Svoj nesúhlas s pobytom partnerky v byte D. P. začal obžalovaný prejavovať najmä kopaním a búchaním do dverí bytu D. P.. Poškodený spočiatku nereagoval, resp. odmietal otvoriť. Obžalovaný bol zo situácie rozhodný. Zrazu poškodený dvere svojho bytu otvoril, vybehol z nich do chodby bytovky na obžalovaného, odsotil ho, následne obžalovaný prepadol do bytu rodičov, skončil na zemi na záchode vedľa záchodovej misy. P. ho tam opakovane udieral, obžalovaný pritom utrpel tržnú ranu nad obočím. Poškodený obžalovaného udral aspoň dva-tri krát. Dostal bitku, údery nepočítal. Určite to nebola iba jedna rana. Obžalovaný nemal šancu sa pred poškodeným brániť, vzhľadom aj na fyzickú nerovnováhu účastníkov konfliktu, keďže poškodený D. P. je od neho vyšší a tiež ťažší. Sám poškodeného neudrel, nemal na to čas ani príležitosť. Poškodený sa následne vrátil do svojho bytu, kde sa znovu zamkol s priateľku obžalovaného, ktorú tam stále držal. Obžalovaný vzápätí privolať políciu, ktorá

2T/1/2015-264

zakrátko prišla na miesto činu a všetkých troch, vrátane priateľky obžalovaného, zobrala. Obžalovaný poškodenému škodu na dverách nahradil. Na tretí alebo štvrtý deň mu bol nainštalovať nové dvere. To bolo asi posledný raz, čo spolu obžalovaný a poškodený komunikovali. Obžalovaný po incidente nebol istý čas s priateľkou v kontakte. P. za ňou vtedy doliezal a priznal sa jej, že si zranenie na prste spravil sám. Z výpovede obžalovaného tiež vyplynulo, že v minulosti sa stretol s kamarátom, ktorý mu dal inštruktáž k sebaobrane, nešlo však o profesionála v oblasti bojových umení. Obžalovaný tiež vyjadril názor, že myjavskí policajti majú na tom, ako sa viedlo vyšetrowanie, svoj podiel, keďže pri výsluchu v prípravnom konaní musel často opravovať policajta, keď zapisoval pri svojom výsluchu do zápisnice to, čo hovoril. Mal pocit, že policajti mu podsúval niektoré vyjadrenia, ktoré však neboli jeho.

Z výpovede poškodeného D. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s obžalovaným sa spoznal zhruba rok predtým, ako sa stal incident. Boli celkom dobrí kamaráti, chodili na korčule, občas si spolu niečo vypili. V deň skutku bol na návšteve v byte obžalovaného, kde bola aj J. W.. Niečo tam popili. V byte sa obžalovaný správal normálne. Potom, ako sa minul alkohol, obžalovaný sa podujal ísť kúpiť ďalší so J. W.. Nebolo ich asi 20 minút. Poškodený ich išiel hľadať, našiel ich pri pohostinstve, kde popíjali niečo s miestnymi. Poškodený za nich musel zaplatiť útratu. Obžalovaný sa so J. W. hádali už pri pohostinstve. Obžalovaný ju bil, a to tak, že ľavou rukou držal jej hlavu, pričom pravou rukou, zavretou pästou, ju udieral do oblasti hlavy. Poškodený vyzval obžalovaného, aby s tým prestal. Obžalovaný sa na chvíľu upokojil, avšak ako sa blížili k bytovke, obžalovaný znovu začal s útokmi na svoju priateľku. Táto poškodeného prosila, aby jej pomohol, vyjadriac sa, že obžalovaný ju chce zabiť. Jediným riešením podľa poškodeného bolo, že ju pustil do svojho bytu a zavrel dvere. Obžalovanému sa to nepáčilo a kričal po nej, aby išla von. Nejakto sa to tam zomlelo, „padli nejaké rany na tvár“ a v rámci bránenia sa prišlo potom k „nejakému postrkovaniu“ a poškodený sa zavrel v byte so J. W.. Obžalovaný pobehoval vonku, hádzal kamene do okien, snažil sa dostať do bytu poškodeného, ktorého dvere na byte postupne poškodil. Následne prišla polícia. Pri prevoze sa stalo, že chcel utiecť z policajného auta. Na základe doplňujúcich otázok poškodený v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní upresnil, že potom,

ako J. W.Á. pustil do svojho bytu, postavil sa pred dvere a komunikoval s obžalovaným, aby svoju priateľku nechal ísť domov. Poškodený dostal od obžalovaného nejaké rany na tvár, odohralo sa to veľmi rýchlo. Pri incidente boli prítomní aj matka obžalovaného a brat obžalovaného, ktorí sa ho snažili upokojiť. K pôvodu zranenia prsta poškodený uviedol, že pri obrane pred údermi obžalovaného sa mu „tam nejaký ten malíček zamotal,“ pričom prst sa mu otočil v kĺbe. Poškodený je pravák. Zranený bol na ľavej ruke. Pri obrane udrel obžalovaného do tváre, udrel ho pravou rukou. Oblečenú mal bundu s kapucňou, ktorá sa pri ťažovaní s obžalovaným poškodila. Zranenie si uvedomil, keď zavrel po incidente dvere. Utrpel trieštivú zlomeninu kĺba na malíčku. E. ani teraz nemôže plnohodnotne používať. Na mieste potýčky bola aj krv obžalovaného. Bola všade, na dverách, na stenách, pri byte. Políciu zavolať obžalovaný. Poškodený tiež chcel, avšak nestíhal, lebo stál za dvermi, aby sa cez ne obžalovaný nedostal do bytu. Poškodený uviedol, že počas incidentu s obžalovaným sa do bytu obžalovaného, resp. jeho rodiny, nedostal. So J. W. mal poškodený iba kamarátsky vzťah. Písal jej ako kamarátke SMS-ky. Obžalovaného po niekoľkých dňoch po incidente prostredníctvom brata obžalovaného vyzval, aby dal do poriadku dvere. Obžalovaný prišiel s novými dvermi. Poškodený pripustil, že možno v afekte povedal J. W.

-4-

o svojom zranení tak, že „toto som si spravil na E.“. Poškodený zažil v minulosti nie raz, že keď prišiel ku P. na návštevu, tak mali medzi sebou E. P. I. J. W. konflikt a on ich musel rozdeľovať. Stalo sa aj to, že jeden na druhého raz zavolať políciu.

Z výpovede svedkyne J. W. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pred prejednáváním skutkom boli ona, E. P. a D. P. v byte u P., kde všetci traja popíjali v izbe E. P.. V byte sa nachádzali aj matka obžalovaného a jeho brat. Popíjajúcim sa minula fľaša alkoholu, tak išla s obžalovaným do krčmy po ďalší. Niečo si tam obaja dali, pohádali sa, dali si vzájomne facky. Potom prišiel za nimi D. P.. Odišli spolu pred bytovku, kde sa ona s E. znovu pohádali. Bola v amoku a veľmi nahnevaná, tak išla k D.F. P. do jeho bytu. Obžalovaný búchal na dvere, chcel sa dostať dovnútra. D. P. sa po chvíli nahneval, povedal, že už to nebude počúvať, že ide von mu jednu „pridrať“. Vtom sa to začalo, pričom z bytu D. P. nevidela celý incident. Ako nakukla spoza dverí, videla, ako D. P. sotil obžalovaného do bytu, kde E. býval a jednu mu „prisušil“. Na vysvetlenie použitého výrazu doplnila, že poškodený udrel obžalovaného dvakrát päťou do tváre. Ona potom znovu „zaliezla do bytu“ D. P.. Krátko na to prišli policajti, ktorí ich odviezli na pohotovosť. D. P. ošetrili ruku, obžalovanému zašili obočie, ju odviezli domov k rodičom. K odpovedí svedkyne na doplňujúce otázky tiež vyplynulo, že v rámci vzťahu s obžalovaným sa im v minulosti párkrát stalo, že sa pohádali a dali si aj facky. Do bytu D.F. P. išla v ten večer dobrovoľne, keďže v amoku nechcela byť s E. P.. Bola vystresovaná, bála sa, čo bude, keď E. P. stále búchal na dvere bytu D. P.. Po bitke sa D.Á. P. vrátil do bytu, zabuchol dvere, bol nahnevaný a zdal sa byť agresívny. Potom išiel zase von, kričal. Čo sa dialo potom, už nevie. S D. P. sa znovu stretla o niekoľko dní na to. Pýtala sa ho, ako prišiel k zlomenine prsta. On jej v aute pred benzínkou tvrdil, že „asi som si to na ňom zlomil sám.“ S D. P. mala iba kamarátsky vzťah. Pred incidentom považovali obžalovaný a svedkyňa D. P. za kamaráta.

Z výpovede svedkyne I. P. - matky obžalovaného - na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v deň, kedy došlo k incidentu, prišiel k nim D. P. na návštevu za synom svedkyne a J. W.Á.. Prišiel aj s fľaškou Becherovky, možno dvomi. O čom sa pri popíjaní bavili, nevie. Až potom, ako po kúpaní vyšla z kúpeľne, vnímala nejaký cirkus vonku. Zistila, že prebieha konflikt medzi D. P. a jej synom. P. zavrel J. W., priateľku jej syna, do svojho bytu. Jej syna to vyburcovalo a preto kopal do dverí P.. Ten dlhší čas neotváral. Keď otvoril, vyšiel von a postavil sa na chodbe bytovky oproti jej synovi. Chvíľu sa obaja „prsilí“, častovali sa vulgarizmami, potom D.F. P. zrazu vybehol na jej syna „jak tiger,“ zatlačil ho do ich bytu. Na WC, nachádzajúcom sa blízko vchodových dverí, mali pootvorené dvierka. Cez tieto dvere tlačil P. jej syna ďalej, až jej syn spadol vedľa záchodovej misy. Tam ho, ležiaceho na zemi, P. niekoľkokrát rukou udrel do oblasti hlavy. Syn nemal vôbec šancu nejakým efektívne reagovať na útok P., nakoľko bol oveľa viac opitý ako P.. P. ťahala za rukáv, aby jej syna nechal. Pritom, ako na záchode bil päťou do tváre jej syna, ležiaceho na zemi, si zranil prst. Jej syn utrpel krvácajúce zranenia na tvári, bolo u nich „krvi, jak po vražde“. Keď P. dohovárala, aby prestal, odvrkol jej „Vás tak môžem..“ Po niekoľkých úderoch P. prestal, vrátil sa do svojho bytu

a zavrel dvere. Na doplňujúce otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že jej syn požíva alkohol len veľmi príležitostne. Keď je pod vplyvom alkoholu, správa sa normálne.

Z výpovede svedka E. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je bratom obžalovaného. Svedok vyšiel v inkriminovaný deň von z bytu P., keď začul krik prichádzajúci z chodby bytovky. Videl D.F. P. stáť na chodbe bytovky tvárou v tvár oproti svojmu bratovi. Boli od seba asi meter. Obaja boli tvrdohlaví barani, nenechali sa upokojiť. Po niekoľkých minútach slovnej potýčky zaútočil D. P. na jeho brata tak, že na neho „vyletel.“ Zatláčil ho do ich bytu, zvalil ho na zem v priestoroch WC a tam ho ležiaceho na zemi udrel 2-3 krát do tváre. Následne sa D. P. zobral späť a zavrel sa vo svojom byte. Brat mal v dôsledku útoku D. P. natrhnuté obočie, na mieste činu zostalo dosť krvi. Asi vtedy, ako bil svedkovho brata na zemi, si D. P. zlomil prst. Počas potýčky sa J. W. nachádzala v byte P.o.

Z prečítanej výpovede svedkyne E. B. z prípravného konania vyplynulo, že dňa 01.12.2013 počula asi o 22.00 hod. krik a buchot. Keď išla pozrieť, čo sa deje, uvidela E. P. stojaceho pred dverami bytu D. P.É., ako nepríčetne búcha do týchto dverí. Žiadnu bitku nevidela. Obdobné skutočnosti vyplývajú aj z prečítanej výpovede svedka H. G., ktorý si všimol, že E. P. je celý od krvi a plno krvi bolo aj na zemi. Svedok tiež žiadnu bitku nevidel.

Z výsluchu znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia E.. E. H. na hlavnom pojednávaní k jeho písomne podanému odbornému vyjadreniu vyplynulo, že poškodený D. P. pri incidente s obžalovaným utrpel zlomeninu stredného článku V. prsta ľavej ruky, pričom išlo o trieštivú zlomeninu zasahujúcu do dolného kĺbu malíčka. Z medicínskeho hľadiska išlo o zranenie ľahké s dobou liečenia do 6 týždňov. Predmet, ktorý zranenie spôsobil, bol tvrdý a tupý, mohlo ísť o ruku útočníka zovretú v päšť, prípadne o nohu útočníka. V čase incidentu bol poškodený pod vplyvom alkoholu s nameranou koncentráciou 0,83 promile. Z odpovede na doplňujúce otázky vyplynulo, že zranenie poškodený pravdepodobne neutrpel pri aktívnom údere svojou ľavou rukou, nakoľko vtedy dochádza spravidla k iným zraneniam. Avšak podľa znalca nie je možné jednoznačne vylúčiť ani vznik zranenia pri aktívnom útoku poškodeného na iný subjekt.

Zo znaleckého posudku E.. E.S. Z. I. E.. I. Ž., znalkyň z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vyplynulo, že znalkyne u obžalovaného zistili zvýraznené niektoré osobnostné črty, najmä zameranie na vlastnú osobu a emočnú labilitu. Tieto sa po požití alkoholu zvýrazňujú a môžu viesť až k agresívnemu konaniu v stave opitosti. Obžalovaný v čase spáchania činu mohol rozpoznať jeho protiprávnosť. Jeho schopnosť svoje konanie ovládať bola znížená vo forenzne nevýznamnej miere. Vplyv alkoholu na vlastné konanie mohol predvídať na základe predošlých skúseností. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. Vzhľadom k tomu, že sa u obžalovaného rozvíja závislosť od alkoholu a pitie alkoholu môže zosilňovať jeho osobnostné črty a môže viesť k opakovaniu trestnej činnosti, znalkyne navrhli uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

-6-

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

- a) napadne iného,
- b) hanobí štátny symbol,
- c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,
- d) hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, najmä nedovoleným použitím pyrotechnického výrobku, násilným poškodením sedadla alebo časti športového zariadenia slúžiacej na oddelenie sektorov, vhadením nebezpečného predmetu na športovisko alebo na iné miesto konania podujatia alebo

e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík,

potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom s rovnakou starostlivosťou objasňoval na hlavnom pojednávaní okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, a to každý dôkaz a okolnosť súdeného prípadu jednotlivo a všetky v ich súhrne a vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť pre závažné pochybnosti o relevantných okolnostiach tvoriacich najmä objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu. Obžalovaného má zo spáchania žalovaného skutku usvedčovať v podstate iba poškodený. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní však nebolo možné zistiť presne špecifikovaný priebeh skutkového deja práve v tých častiach, v ktorých malo dôjsť z poškodeniu jeho prsta na ľavej ruke do takej miery, aby bolo možné obranu obžalovaného považovať za relevantne spochybnenú. Vyjadrenia poškodeného o tom, že „nejako sa to tam zomlelo,“ či „padli nejaké rany na tvár“, alebo „prišlo k nejakému postrkovaniu“ v situácii, keď všetky ostatné výpovede (obžalovaného a svedkov) verziu poškodeného nepotvrdzujú, ale naopak ju vyvracajú, nemožno vyhodnotiť ako nepochybné uveriteľný popis skutku, ktorý minimálne o okamihu vzniku zranenia by mal mať zreteľnejšie kontúry než poškodeným opakovane použitý výraz, že sa mu „tam malíček nejako zamotal,“ ktorý sa ani po doplňujúcich otázkach na poškodeného nepodarilo spresniť. Na druhej strane spektra vykonaných dôkazov je výpoveď obžalovaného E. P., ktorý nepoprel, že bol v inkriminovaný večer opitý, nepoprel, že krátko predtým prefackal svoju partnerku,
2T/1/2015-266

nepoprel, že sa dosť vehementne a susedsky nekorektne dobíjal do dverí poškodeného, dožadujúc sa svojej partnerky, pričom dvere poškodil. Poprel však, že by popri útoku na dvere poškodeného útočil aktívne aj na samotného poškodeného. Obžalovaný, svedkyňa J. W., matka obžalovaného a jeho brat sa zhodujú v tom, že to bol poškodený D. P., ktorý po etape búchania obžalovaného na dvere poškodeného a po istom verbálnom pretláčaní účastníkov konfliktu bez toho, aby sa musel brániť pred hroziacim útokom obžalovaného, sám na neho iniciatívne zaútočil, uštedril mu údery do oblasti hlavy a následkom tohto útoku skončil obžalovaný na zemi v priestoroch vlastného WC v byte rodiny P.. Po vykonanom dokazovaní, kde súd v rámci kontradiktórneho trestného procesu vykonal všetky dôkazy, ktoré procesné strany navrhli, sa verzia poskytnutá obžalovaným javí súdu prinajmenšom rovnako uveriteľná ako verzia prezentovaná poškodeným, pričom ani výsluchom znalca E. H. na hlavnom pojednávaní, ktorý nevytlúčil vznik zranení u poškodeného aj možnými aktívnymi údermi smerom na obžalovaného, nebol bez existencie rozumnej pochybnosti preukázaný priebeh skutkového deja opísaný v obžalobe. Za situácie, kedy alternatívna priebehu udalostí zo dňa 01.12.2013, kriminalizujúca obžalovaného, sa javí byť na rovnakej úrovni uveriteľnosti, ako alternatíva ponúknutá obhajobou, bolo preto povinnosťou súdu v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) spod obžaloby obžalovaného oslobodiť podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Pochybnosti o relevantných skutkových záveroch o zapojení obžalovaného do príčinných súvislostí smerujúcich k následku v podobe ujmy na zdraví poškodeného sa týkajú nielen osoby útočníka (či útočil obžalovaný na poškodeného, ktorý sa iba bránil, alebo naopak bol aktívnym útočníkom poškodený), ale aj lokalizácie miesta, na ktorom sa útok odohrával (či iba na

chodbe medzi bytmi obžalovaného a poškodeného alebo aj v byte P.), ako aj rozsahu útoku alebo obrany zo strany útočiaceho alebo brániaceho sa subjektu.

Vzhľadom na oslobodzujúci výrok v otázke viny bolo potrebné o nároku poškodeného na náhradu škody rozhodnúť v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku tak, že ho súd s týmto nárokom odkázal občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.